

!דבר? פה

גיליון 69

פרשת השבוע למשפחה

ג סיון תשס"ח • 6 יוני 2008

מגזין חינוכי
ל קהילת "גשר"
המשפחה והילדים
ולא מוסד החינוך "קשת"?

הקשר לילי: 052-6040704

לא הכנסו לאתר:

www.gesher-mazkeret-batya.org.il

מושג השבוע: נזיר

להפחית את מעורבותו בעולם ולסלוד מהניסיונות ומהפשרות
הבלתי נמנעות של החיים היומיומיים - על מנת להשיג
מטרה אישית. אתם יודעים שלא לחינם אני מזכיר זאת,
אלא לשם החיבור לחיים שלנו. ואת הקשר לחיי קהילה,
לכונות לצאת מעצמנו על מנת לתרום לכלל, נדמה לי שכל
אחד יכול לעשות לבד.

בן אדא

עוד לפני היותו מושג נוצרי, הנזיר הוא דמות מיוחדת
שמתוארת בפרשה שלנו (במדבר פרק ו'). על פניו, מדובר
במי שמנסה להתעלות על עצמו על ידי איסורים מיוחדים.
בראייה שטחית אפשר להעריך את המאמץ ולחשוב שמדובר
באידאל שאליו רק יחידי סגולה יכולים לשאוף. אך התורה
מבקשת להגביל את תקופת הנזירות ואף לחייב את מי
שהתנזר בקרבן חטאת. ומהו החטא? זה שהנזיר העדיף

פרשת נשוא (במדבר ד כא - ז פט)

שאלה למחשבה

בפרשתנו מופיעים מספר פסוקים של ברכת הכהנים:
"וַיִּבְרַךְ ה' אֶל-מֹשֶׁה לְאמֹר. דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר:
כֹּה תִבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם.
וַיְבָרֶכֶה ה' וַיִּשְׁמְרֵם.
יָאֵר ה' פָּנָיו אֲלֵיךְ וַיִּחַנֶּךָ.
יֵשָׁא ה' פָּנָיו אֲלֵיךְ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם.
וְשָׁמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֶבְרָכֵם."

לפי הכתוב, הכהנים מצווים לברך את העם במילים אלה.
ואכן, עד היום מקובל בבתי הכנסת שכהנים מברכים כך
במסגרת תפילת שחרית כאשר החזן מקריא להם כל פסוק,
והם חוזרים אחריו. לפי המנהג הכהנים עומדים יחפים מול
ארון הקודש, מכסים את ראשיהם בטלית, מרימים את
ידיהם בצורה מיוחדת ושרים את הברכה אחרי החזן בניגון
מיוחד. מקובל שהקהל אינו מתבונן בכהנים בזמן הברכה
ולכן אנשים משפילים מבטם או מתעטפים בטלית.
נוסח הברכה התקבל בתרבות ישראל כברכה יהודית כללית.
במשפחות רבות מקובל שההורים מברכים את ילדיהם בערב
שבת, לפני אירועים מיוחדים ובערבי חגים במילים אלה.

שאלות לחשיבה ולשיתוף:

* מי מברך לדעתכם, הכהנים או ה'?

* במדרש נחומא נאמר: "שלא יחשבו אהרון ובניו שהם
המברכים, הם מתפללים וה' מברך. בשר ודם יכול לבקש
ואלוקים לתת". לפי דברים אלו, לשם מה צריך בכלל את
הכהנים שיברכו?

שבת שלום

חנה אילון

קשת ירושלים

אחד הנושאים המעניינים שעליהם מדברת פרשת נשא הוא
הנזיר. "וַיִּבְרַךְ ה' אֶל-מֹשֶׁה לְאמֹר. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִפְלֹא לְנֶדֶר נָזִיר לְהִזִּיר ל-ה'. ...
כָּל יְמֵי נְזִירוֹ קֹדֶשׁ הוּא לָהּ."

מהו נזיר? במילון ספיר מצאנו את ההגדרה הבאה: "נזיר-
נמנע מתענוגות מסוימים מטעמים דתיים וחי בבדידות
חברתית ובסגפנות". מן הפרשה עולה בבירור שאין מצווה
בתורה להיות נזיר, אלא זו יוזמתו של אדם שהחליט על
דעת עצמו להוסיף ממד של קדושה לחייו על ידי נדר הנזירות.
* מה דעתכם, האם נדר נזירות הוא עניין רצוי בעיניכם?
* התורה מציינת כי כאשר נדר הנזירות מסתיים צריך להביא
קרבן חטאת. מה אפשר להסיק מכך על דעת התורה לגבי
נדר הנזירות?

הנושאים המרכזיים בפרשה

בפרשת נשא ממשיכה התורה לעסוק בארגון המחנה לקראת
תקופת הנדודים במדבר.
* תפקידי משפחות בני גרשון ובני מררי משבט לוי ומניינם.
* החובה לשלח טמאים מחוץ למחנה.
* דיני מעילה.
* כיצד לנהוג באשה שבעלה חושד בה בבגידה - פרשת
סוטה.
* מיהו נזיר ומהם דיני הנזיר.
* הציווי על ברכת כהנים.
* תרומות נשיאי השבטים לרגל סיום הקמת המשכן

מלחמה, אלא תרגיל. סיכנת את החברים שלך. שבת, שבי" ענה המפקד.

כשחזרנו מהשבת פגשנו את אהרן דמוס ומכונס. את הזמן עד לסיום הטירונות הוא העביר במינימום השתדלות, אך דווקא בשבועות אלו המפקדים הניחו לו. לאחר הטירונות נפרדו דרכינו. אני הורדתי פרופיל ומצאתי לעצמי תפקיד פקידותי נוח באפסנאות החטיבתית, ואילו אהרן המשיך במסלול לקורס מ"כים. נפגשנו לעיתים רחוקות, בעיקר בחטיבה, והבנתי ממנו שהוא סיים את הקורס מבלי להתבלט ושובץ כמ"כ בפלוגה הרובאית שהייתה מורכבת מחיילים ותיקים ומופרעים לשמצה שמיררו את חייו. הוא ביקש העברה וקיבל שיבוץ לפלוגת הקשר החטיבתית. החטיבה שלנו החזיקה באותו זמן גזרה בלבנון. באותם ימים רחוקים של סוף שנות ה-80, החיזבאללה חשש לתקוף את מוצבי צה"ל באופן ישיר והתרכז בלחימה במוצבי צה"ל. אחד מהמוצבים הללו הותקף בתדירות גבוהה, והצד"לניקים האומללים כבר פיתחו תרגולת של מנוסה מבוהלת. צה"ל החליט לשפץ את המוצב ולשפר את עמידתו, ולצורך כך הקצה צוות הנדסי וצוות חי"ר לאבטח אותו. כמשימה אחרונה לפני ההעברה לפלח"ק נשלח אהרן עם צוות מהרובאית למשימה זו.

במוצב החיילים הוותיקים התברדקו לגמרי. הם העבירו את הזמן בספירת ימים לשחרור, משחקי קלפים, צפייה בוידאו ושתייה מבקבוקים שהצליחו להשיג מהמקומיים. אהרן לא הצליח להשתלט עליהם, אולם הוא המשיך להקפיד להתנהג לפי ההוראות והיה היחיד שטרח לישון במדים ולשמור על כוננות.

לרוע המזל, המודיעין של החיזבאללה לא ידע שהלוחמים במוצב היו כעת ישראלים והוא יצא למתקפה הדו-שבועית שלו. מספר לוחמים שלהם זחלו בלילה לפתח המוצב, ואני משער שנדהמו לראות שני חיילי צה"ל זוחלי דעת מתקלטים עם אוזניות בעמדת השמירה. הם פתחו באש, חייל אחד נהרג והשני נמלט למגורים כשהאוזניות עוד לראשו והנשק עדיין שעון בעמדה.

המחבלים נכנסו לחצר המוצב והחלו לירות לכל עבר ופגעו בחיילים רבים. פאניקה ובלבול אחזו בכל דרי המוצב. היחיד שהיה מוכן היה אהרן. הוא זינק לחצר וניהל קרב יריות שבמהלכו הוא נפגע ונהרג, אך הספיק להשהות את המחבלים מספיק, עד שהחיילים האחרים חזרו לעשתונותיהם. בינתיים הוקפצה כל הגזרה, ובסיוע מסוקי קרב חוסלה כל החוליה של החיזבאללה.

עמדתי באפסנאות עת הגיעה מלבנון משאית עם הציוד של הלוחמים שנפגעו בקרב. הציוד פוזר במחסן לשם זיהוי וזיכוי בטפסים. ניגשתי לרובה המפויח של אהרן, התכופתי ובחנתי אותו. הקת היתה שבורה.

ישי אפמן

אב לתלמידים בגן ובכיתה ב' קשת
בי"ס בן גוריון

בתוך חבורת הבחורים קשי היום ורעי המזג שהיוותה את מחלקה 3 בטירונות מחזור מאי, אני ואהרן התבלטנו לרעה. המפקדים, שהבינו שלהתעסק עם הגרעין הקשה של המחלקה תהיה עבודה קשה ובלתי מתגמלת, התבייתו עלינו וכך הפכנו חברים. חברים לאומללות. את מספר השבתות שבהן נשארנו בבסיס יחדיו כעונש אתקשה למנות. במקרה שלי, האומללות היתה מבוססת והגיונית. לא התאמת למסגרת מכל בחינה שהיא - נכנסתי אליה חסר מוטיבציה וכושר, בלי שום יכולת ארגון או קואורדינציה, ללא ידע על הצבא או מוכנות כלשהי להקשיב למפקדי. הייתי כנראה החייל הגרוע ביותר בכל הפלוגה, אם לא בכל הגדוד. האומללות של אהרן היתה שונה. הוא היה בן למשפחה שעלתה לא מכבר מארצות הברית, והגיע לצבא נלהב ובכושר מעולה. אך דווקא עובדות אלו היו לו לרועץ. המפקדים, שקלטו את רצונו לרצות אותם ולהצליח בכל מחיר, הטילו עליו כל עבודה אפשרית ומנגד מצאו בו קורבן נוח לעונשים. כבר במסע הראשון סחב אהרן את המשא הכבד ביותר. אך המפקדים, שהיו חייבים להשאיר שומרים לשבת ופחדו לגעת בחיילים שכמעט הרביצו להם, השאירו אותו בתואנה שהמימיה שלו הרעשה. שבועיים לאחר מכן ערכנו אהרן ואני את השולחנות בחדר האוכל של הסגל. "בוא נשים פה את הריבה", אמרתי, "אולי נערבב להם את זה עם רעל", הציע אהרן בבדיחות דעת אנגלו-סקסית. הוא נשאר שבת על ניסיון רצח.

במשך שבועות ארוכים מנשוא של טירונות, שקעתי בדכדוך עמוק, בעוד אהרן מתעקש להפוך לחייל למופת. ביום קיץ מיוזע אחד השתרענו על שלוחה נגבית צה"לית אופיינית, ובואדי שמתחת, סביב מערומי עפר שנצברו על ידי טרקטור, הסתערו חוליה אחר חוליה בנתיב ידוע מראש שנכפה על ידי הוראות הפתיחה באש.

אהרן התייחס לתרגיל בשיא הרצינות ומרח עצמו בעפר להסוואה, בעוד אני ניסיתי לנוס קלות. "מה אתה תעשה במלחמה?" הוא אמר לי בכעס. "איזה מלחמה?" עניתי, "במלחמה הבאה צריך רק משהו שילחץ על הכפתור האדום. וחוף מזה אני בדרך לקב"ן, נמאס לי לגמרי". אהרן הפנה את גבו ועבר לשפצר את האפוד שלו בפעם המי יודע כמה. הגיע תורנו לתרגל. חבשתי את הציוד באי-רצון וירדתי בעקבות אהרן נחוש המבע. התחלנו לדלג בין תלוליות העפר וממש לפני ההסתערות נתקל אהרן באבן, נפל וקת רובה הגליל שלו נשברה ונפלה. אהרן לא התבלבל והמשיך להסתער בלי הקת השבורה.

שלושה שבועות קשים וחמים מאוד של אימונים עברו עלינו במדבר, אותם סיכמנו במסע אלונקות ארוך בחולות צאליים. המסע הסתיים בשעות הבוקר, ואנחנו התיישבנו מותשים, מקשיבים למ"מ שסיכם את האימון בעודנו מחכים לאוטובוס שייקח אותנו סופסוף הביתה. "אהרן", אמר המ"מ, "אתה נשאר שבת". "אבל למה?!" זעק אהרן המזועזע, "הסתערת בקת שבורה, ובכך הפרת הוראת בטיחות מפורשת". "אבל במלחמה חייבים להלחם עם מה שיש!", הוא ניסה. "זו לא

לו עוף? כיצד תחנך את ילדיך שצריך להימנע מלאכול בעלי חיים אם אשתך יורדת על המבורגר במטבח? האם תגיד להם שאמא שלהם אינה מוסרית?

תבין, ילדים צריכים תמיד מסר פשוט וברור. הם אינם יכולים לקבל מסרים סותרים. אם ברצונך שגם ילדיך ינהגו כמוך, הם צריכים לגדול בסביבה סטרילית. כדאי שהם יתחנכו עם ילדים כמותם. זו התמודדות קשה מאוד עבור ילד צמחוני שחבריו מספרים לו על מה הם אכלו בארוחת שבת. איך אתה מצפה שילד כזה יחליט להישאר צמחוני? בכלל, אם יש אפשרות כזו, הייתי ממליץ לך לחפש יישוב שבו כולם צמחונים. כך לא תצטרך לצאת לחצר בצהריים ולהריח פתאום מנגל מהשכנים. במכולת יהיו רק מצרכים צמחוניים. אתה וחבריך לא תעמדו בפיתויים מיותרים, ולא תצטרכו להרגיש חריגים.

אני מבין שהפרידה קשה. אבל חשוב לזכור: אין סיכוי לנישואים מעורבים. בסוף, או שתהיו צמחונים (סיכוי קלוש) או שתהיו אוכלי בשר (בטוח) או שתתגרשו. בעזרת ד' תמצא את זיווגך הנכון עם בחורה צמחונית. וכאשר יש שאיפות משותפות הבית מחזיק מעמד. כאשר הקשר בנוי רק על אהבה אין לו קיום ארוך. חזק ואמץ.

אריאל יצין

אב לתלמידה בכיתה א' קשת
בי"ס בן גוריון

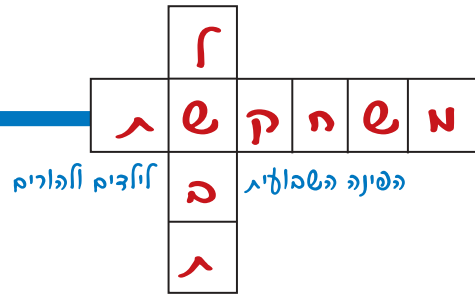
שאלה: אני צמחוני ומגיל 15 מקפיד מאוד לא לאכול בשר ולצרוך מוצרים מבעלי חיים. במהלך לימודי באוניברסיטה הכרתי בחורה ישרה והגונה, ממש אישה למופת. נעשינו קרובים מאוד, ואני מרגיש חיבור אמיתי עימה. הבעיה היחידה היא שהיא לא צמחונית ואפילו אוהבת לאכול בשר. הוריה עלו מארגנטינה, ומתמחים בהכנת אסאדו משובח על האש. אנו שוקלים להיפרד, אבל ליבי מייסר אותי שאולי זו האישה בשבילי, ואני מחמיץ כאן את הזדמנות חיי.

תשובה: ככל הנראה אי אפשר לקיים בית משותף כמו שאתה מתאר בשאלתך. ישנן כמה סיבות לדבר:

תחילה, ידוע שאדם אינו יכול לחיות בסביבה הסותרת את ערכיו היסודיים. אדם זקוק לכך שסביבתו הקרובה תהיה דומה לו, ותתנהג כמוהו. אחרת הוא מהר מאוד יימשך אחרי סביבתו, וינטוש את הערכים אותם שקד כל כך לטפח. כיצד תחגגו למשל את יום העצמאות? האם אשתך ומשפחתה יסכימו לוותר על הסטייקים? האם תמצא את עצמך יושב בלב סעודת בשרים דשנה?

שנית, גם אם תצליחו לחיות יחד ולבלוע את השוני, שאלת חינוך הילדים היא הרי מהותית ביותר. כיצד תחנכו את ילדיכם? מה תעשה כאשר הבן שלך יבוא ויבקש ממך להכין

הנזיר מצווה בפרשת נשא להתרחק מכל דבר אוכל שמקורו בענבים. ברוח זו, המשחק הפעם הוא למתוח קו בין כל חומר גלם המופיע מצד ימין, לדבר מזון המיוצר ממנו בצד שמאל. אם פתרתם נכון, תצטרפנה האותיות המופיעות בצמוד למאכלים שבחרתם מלמעלה למטה לשמו של הנזיר היהודי הידוע ביותר.

הפצ'אפה! נלך ויפאדפ זאצברג

